

[MOSKWA, PRZED 30 MAJA 1969]

Дорогая Мария Львовна!

Пишу Вам, может быть, впервые без всякого дела, без просьб, которыми иногда мы все Вам докучаем, а просто в порядке бесхитростного *phatic communion*.

Из приятных новостей, если Вы не знаете, могу похвастаться, что 25 го апреля защищал и защитил со вполне приличным счетом 14: 3 свою многострадальную сомалийскую диссертацию. Я знаю, что Вам это будет приятно узнать. Игорь все время перед этим говорил, что, наверно, больше всех и искренне будет рад мой папа, а Вас я почему-то привык ассоциировать с ним и ответил, что Вы тоже. Ассоциация, наверно основана на том, что все контакты между Вами проходят через меня.

Вместе с Юрой Щегловым мы пишем (очень медленно и несистематически) *Диалог о структурной поэтике*, некое странное сочинение, призванное популяризовать соответствующие идеи авторов среди узкого круга лиц, интересующихся предметом. Писали сначала вроде по заказу популярного журнала, но фактически получается книга, и достаточно трудная. Писать интересно, потому что мы стараемся насытить *Диалог* примерами, то есть разборами в соответствии с принципами выразительности, а делать такие анализы, по-моему, вообще наивысшее удовольствие, когда удастся, конечно.

Я не представляю себе достаточно определенно, как Ваши дела. Из состава редакции «Pamiętnika» и из Ваших подписей на письмах к Нине и Юре Мартемьянову следует, повидимому, что ничего. А как с Вашим любимым словарем?

Номер «Pamiętnika» с советской поэтикой мне прислал Faryno. Przyjemną niespodzianką dla mnie było to że opublikowano też i tę część artykułu *Poetyka strukturalna — poetyka generacyjna*, w której analizujemy powieść Ilfa i Petrova, bo to jest właśnie przykład konkretnej analizy. Poza tym ten artykuł jest w ogóle bardziej współczesnym wariantem pierwszego, napisanego jeszcze w roku 1959. Jestem bardzo zadowolony. Przekłady, obydwaj, mi się wydają dobre. Kim jest ten drugi tłumacz, Stanisław Balbus? Czy ja, przypadkiem mógł go spotknąć gdzieś na konferencji albo w Pani katedrze?

W tym roku chyba nie będę starał się o wycieczkę do Polski, chociaż mój krakowski kolega załatwił jakieś znakomite pływanie na yachcie.

Serdecznie.

Alik

Najlepsze pozdrowienia dla Pana Józefa, o którym zawsze wspominam z naprawdę ciepłym poczuciem.

A.

[S t e m p l e:] 1) Москва, [data nieczytelna]. 2) Warszawa, 30 V 69. 3) [nieczytelny]

Rkp Arch. IBL PAN, k. 2 i koperta. — Miejsce i data wg stempli. — W końcowym fragmencie po polsku zachowano pisownię atg.

Przekład polski

Droga Mario Lwowna!

Piszę do Pani, być może, po raz pierwszy bez żadnej sprawy, bez próśb, którymi nieraz wszyscy się Pani naprzykrzamy, a po prostu jako bezinteresowne *phatic communion*.

Z nowości przyjemnych, jeśli Pani nie wie, mogę się pochwalić, że 25. kwietnia broniłem swojej pełnej cierpień somalijskiej rozprawy i obroniłem ją z całkiem przyzwoitym wynikiem 14 : 3. Wiem, że ta informacja sprawi Pani przyjemność. Igor ciągle przed obroną mówił mi, że z pewnością najbardziej i szczerze ucieszy się mój tata, a ja Panią jakoś przywykłem kojarzyć z nim i odpowiedziałem, że Pani także. Skojarzenie chyba oparte jest na tym, że wszystkie kontakty między Wami przechodziły przeze mnie.

Razem z Jurą Szczegłowem piszemy (bardzo powoli i niesystematycznie) *Dialog o poetyce strukturalnej*, taki dziwny tekst, który ma popularyzować pewne myśli autorów wśród wąskiego grona osób, interesujących się przedmiotem. Początkowo pisaliśmy jakby na zamówienie popularnego czasopisma, ale faktycznie robi się z tego książka, i to dosyć trudna. Pisanie jest ciekawe, bo staramy się nasycić *Dialog* przykładami, czyli analizą zgodną z zasadami wyrazistości, zaś zajmować się takimi analizami to, według mnie, największa przyjemność, oczywiście, kiedy się udaje.

Nie mam dostatecznie jasnego wyobrażenia, jak Pani sprawy. Ze składu redakcji „Pamiętnika” i z Pani podpisów na listach do Niny i do Jury Martiemjanowa wynika, jak sądzę, że nieźle. A co z Pani ukochanym słownikiem?

Numer „Pamiętnika” z radziecką poetyką przysłał mi Faryno. Przyjemną niespodziankę dla mnie było to że opublikowano też i tę część artykułu *Poetyka strukturalna — poetyka generacyjna*, w której analizujemy powieść Ilfa i Pietrowa, bo to jest właśnie przykład konkretnej analizy. Poza tym ten artykuł jest w ogóle bardziej współczesnym wariantem

pierwszego, napisanego jeszcze w roku 1959. Jestem bardzo zadowolony. Przekłady, obydwu, mi się wydają dobre. Kim jest ten drugi tłumacz, Stanisław Balbus? Czy ja przypadkiem mógł go spotkać gdzieś na konferencji albo w Pani katedrze?

W tym roku chyba nie będę starał się o wycieczkę do Polski, chociaż mój krakowski kolega załatwił jakieś znakomite pływanie na yachcie.

Serdecznie.

Alik

Najlepsze pozdrowienia dla Pana Józefa, o którym zawsze wspominam z naprawdę ciepłym poczuciem.

A.